

Μαρωνείας Παντελεήμων: “Να παραμερίσουμε το θέλημά μας και να υπακούσουμε στα κελεύσματα της Εκκλησίας”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)

Να σταματήσουμε την κατάκριση, να προσευχηθούμε περισσότερο, τόσο κατά μόνας όσο και στην Εκκλησία, συμμετέχοντας στην πλούσια λατρευτική ζωή της περιόδου της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, καλεί με Εγκύκλιό για την έναρξη της Σαρακοστής ο [Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων](#).

Σκιαγραφώντας την κατάσταση της εποχής μας, ο Σεβασμιώτατος αναφέρει ότι: “ο σύγχρονος άνθρωπος πάσχει από πολλές πνευματικές ασθένειες, και αυτό έχει άμεσο αντίκρουσμα στην καθημερινότητά του. Οι σχέσεις μας στο οικογενειακό, στο εργασιακό και στο ευρύτερο κοινωνικό μας επίπεδο, δηλητηριάζονται από τη ζήλια και τον φθόνο, το ψέμμα και την υποκρισία, τη φυγοπονία, την αναίδεια, την ασέβεια προς τον συνάνθρωπο και τις παραδοσιακές μας αξίες”

Ως βάση αυτής της παθολογίας ο **Μητροπολίτης Μαρωνείας** θέτει την παντελή απουσία του Θεού από τη ζωή μας. “Ο Θεός εξακολουθεί να υπάρχει. Να μας φροντίζει και να περιμένει την μετάνοιά μας, την επιστροφή μας, όπως περίμενε τον άσωτο υιό της παραβολής. Εμείς διώξαμε πλήρως τον Θεό από τη ζωή μας. Επαναπαυόμαστε στη δική μας μικρόψυχη, ελλειπή και πολλές φορές ιδιοτελή πίστη, μία πίστη κομμένη και ραμμένη στα μέτρα μας, μία πίστη χλιαρή, η οποία στηρίζεται στα δικαιώματά μας και όχι στο θέλημα του Θεού”, προσθέτει και καλεί να παραμερίσουμε το θέλημά μας, τον ανόητο εγωισμό μας και να υπακούσουμε στα κελεύσματα της Εκκλησίας μας, “όπως τα μικρά παιδιά στους γονείς τους, με εμπιστοσύνη και με καθαρό λογισμό, διότι είναι ο αιώνιος Λόγος και η Χάρis του Θεού στον κόσμο”.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος με θέμα: “Έναρξη Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής”:

Άγαπητοί μου Άδελφοί καί τέκνα έν Κυρίω άγαπημένα,

Είσερχόμαστε από αύριο (σ.σ. Δευτέρα 18 Μαρτίου 2024) στην πιο εύλογημένη και όμορφη περίοδο του έκκλησιαστικού έτους, τή Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Αυτό είναι για τους χριστιανούς ή κατεξοχήν περίοδος του πνευματικού άγώνα. Από αύριο άνοίγει τó στάδιο των άρετών και ή Εκκλησία μάς καλεί νά γίνουμε συνοδοιπόροι σέ αυτό τó άνηφορικό πνευματικό μονοπάτι που όδηγεί στή Μεγάλη Έβδομάδα των Παθών του Κυρίου μας και στην ένδοξη Ανάστασή Του.

Μάς υπενθυμίζει, ότι πέρα από τή σύγχυση των μεριμνών, των άγωνιών, των άπογοητεύσεων τής καθημερινότητας, υπάρχει ή έπιλογή τής μετανοίας, τής προσευχής, τής ύπομονής, τής έγκρατείας, τής ταπεινώσεως, τής απλότητας, τής εύγένειας, τής αγάπης και τής φιλαδελφίας. Καί τó πρώτο βήμα για νά γίνει αυτό, είναι νά έλέγξουμε με γενναία είλικρίνεια τόν έαυτό μας, νά παραδεχτούμε τά σφάλματα, τis άδυναμίες μας, χωρίς νά προσπαθούμε νά άναπαύσουμε τή συνείδησή μας προβάλλοντας ή έφευρίσκοντας δικαιολογίες και προφάσεις, χωρίς λογισμούς άυτοδικαίωσης.

Ο σύγχρονος άνθρωπος πάσχει από πολλές πνευματικές ασθένειες, και αυτό έχει άμεσο αντίκρουσμα στην καθημερινότητά του. Οι σχέσεις μας στό οικογενειακό, στό έργασιακό και στό εύρύτερο κοινωνικό μας έπίπεδο, δηλητηριάζονται από τή ζήλια και τόν φθόνο, τó ψέμμα και τήν ύποκρισία, τή φυγοπονία, τήν άναίδεια, τήν άσέβεια πρòς τόν συνάνθρωπο και τis παραδοσιακές μας άξίες. Η βάση αυτής τής παθολογίας είναι ή παντελής άπουσία του Θεού από τή ζωή μας. Ο Θεός εξακολουθεί νά υπάρχει. Νά μάς φροντίζει και νά περιμένει τήν μετάνοιά μας, τήν επιστροφή μας, όπως περίμενε τόν άσωτο υιό τής παραβολής. Εμείς διώξαμε

πλήρως τὸν Θεὸ ἀπὸ τῆ ζωῆ μας. Ἐπαναπαυόμαστε στὴ δικὴ μας μικρόψυχη, ἐλλειπῇ καὶ πολλές φορές ἰδιοτελεῇ πίστι, μία πίστι κομμένη καὶ ραμμένη στὰ μέτρα μας, μία πίστι χλιαρή, ἡ ὁποία στηρίζεται στὰ δικαιώματά μας καὶ ὄχι στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἄς παραμερίσουμε τὸ θέλημά μας, τὸν ἀνόητο ἐγωισμό μας καὶ ἃς ὑπακούσουμε στὰ κελεύσματα τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως τὰ μικρὰ παιδιὰ στοὺς γονεῖς τους, μὲ ἐμπιστοσύνη καὶ μὲ καθαρὸ λογισμό, διότι εἶναι ὁ αἰώνιος Λόγος καὶ ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμο. Ἡ Ἐκκλησία μὲ τὴν εἴσοδό μας στὸ Τριώδιο μᾶς δίδαξε, ὅτι ἡ δικαίωση ἐπαφίεται στὴν εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ που ἀγκαλιάζει τὴν ταπεινὴ καὶ μετανοημένη ψυχὴ. Μᾶς κάλεσε σὲ μετάνοια καὶ ἐπιστροφή. Μᾶς τόνισε ὅτι ἡ ζωὴ αὐτὴ εἶναι μικρὴ καὶ γιὰ ὅλους ἔρχεται ἡ ὥρα τῆς κρίσεως. Μᾶς θύμιζε, ὅτι εἴμαστε πλασμένοι καὶ προορισμένοι νὰ ζοῦμε στὸν παράδεισο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Σήμερα μᾶς καλεῖ στὸν ἑσπερινὸ τῆς συγνώμης νὰ ἀλληλοσυγχωρηθοῦμε. Ἡ συγχώρεση στίς δύο ὅψεις της εἶναι τὸ ἐπιστέγασμα τῆς ταπείνωσης καὶ τῆς μεγαλοψυχίας. Δέν ὑπάρχει γενναιότερη ἔκφραση ταπείνωσης ἀπὸ τὸν μετανοημένο ἄνθρωπο ποὺ ζητᾷ συγγνώμη ἀπὸ τὸν Θεό, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν συνάνθρωπο. Δέν ὑπάρχει ὑψηλότερη πράξη μεγαλοψυχίας ἀπὸ τὸ νὰ συγχωροῦμε καὶ ἐμεῖς, ὅπως ὁ Θεὸς ἐμᾶς, κάθε συνάνθρωπό μας που ἔσφαλε ἀπέναντί μας.

Ἀπὸ αὔριο ἀρχίζει ἡ περίοδος τῆς πιὸ μακρᾶς καὶ πιὸ αὐστηρῆς νηστείας. Ἄς ἀποφασίσουμε νὰ δώσουμε στὸν ἑαυτὸ μας τὴν εὐκαιρία νὰ εἰσέλθει στὸν πνευματικὸ ἀγῶνα τῆς περιόδου που ἀνοίγεται μπροστὰ μας, νὰ μὴν ἀμελήσουμε καὶ νὰ μὴν περιφρονήσουμε τὴ νηστεία, ἀλλὰ νὰ προσπαθήσουμε φιλότιμα νὰ τὴν τηρήσουμε σὲ ὅλες τὶς διαστάσεις της, καὶ ὄχι μόνο στὴ τροφή. Νὰ νηστεύουμε ἀπὸ τὶς τροφές, νὰ νηστεύουμε ὅμως καὶ ἀπὸ τὴν πολυλογία καὶ τὴν ἀργολογία. Νὰ σταματήσουμε τὴν κατάκριση. Νὰ προσευχηθοῦμε περισσότερο, τόσο κατὰ μόνas ὅσο καὶ στὴν Ἐκκλησία, συμμετέχοντας στὴν πλούσια λατρευτικὴ ζωὴ τῆς περιόδου, στὰ Μεγάλα Ἀπόδειπνα, τὶς Προηγιασμένες Θεεῖες Λειτουργίες καὶ τοὺς Χαιρετισμούς.

Εὐχομαι ὁλόψυχα σὲ ὅλους πλούσιο τὸ θεῖο ἔλεος καὶ τὸν φωτισμό, ὥστε νὰ φτάσουμε καὶ νὰ προσκυνήσουμε μὲ μετανοημένη καρδιά τὰ Ἅγια Πάθη τοῦ Χριστοῦ, τὸν Ζωοποιὸ Σταυρὸ Του καὶ τὴν πανένδοξη καὶ πανευφρόσυνη Ἀνάστασή Του.

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ